

for Daginstitutioner over for socialstyrelsen følgende kommentarer:

- a) Kommunernes Landsforening henstillede for sin del, at central pladsanvisning blev obligatorisk også for selvejende institutioner. Spørgsmålet blev imidlertid af Kommunernes Landsforening forelagt Bestyrelsen for Sammenslutningen af Socialudvalg på et møde den 17. november 1972, ved hvilket man nåede frem til et resultat, der var i overensstemmelse med socialstyrelsens udkast.
- b) Personaleforbundet tilsluttede sig udkastet uden yderligere kommentarer.
- c) Landsforeningen af Bestyrelser for Daginstitutioner gav udtryk for, at udkastets forslag til, hvilke børn der fortrinsvis burde modtages, var i strid med børne- og ungdomsforsorgslovens § 68.

Efter nævnte bestemmelse skal tilskudsberettigede institutioner fortrinsvis modtage børn, hvis optagelse er særlig påkrævet af sociale og pædagogiske grunde. Reglerne er ændret i overensstemmelse hermed.

Med hensyn til fordelingsfremgangsmåden kritiserede landsforeningen endvidere benyttelsen af begrebet „enlige“, idet flere og flere i dag lever i papirløse ægteskaber.

Begrebet „enlige“ omfatter i denne forbindelse — som det også kendes i forbindelse med tildeling af børnetilskud og ydelse af friplads i daginstitutioner — kun enlige, der rent faktisk lever alene med deres børn. Under henvisning hertil har man bibeholdt ordet.

Endelig nævnte landsforeningen, at der bør være en udtalelse om, at børn kan optages alene af pædagogiske grunde. — Reglerne er ændret i overensstemmelse hermed.

Spørgsmål 115 a:

Hvorledes vil ministeren stille sig til at lade den som § 108 foreslåede bestemmelse udgå, således at spørgsmålet om oprettelse af konsulentholdet bliver et administrativt anliggende.

Svar (oktober 1973):

Baggrunden for, at der i lovforslaget er optaget en bestemmelse om et konsulenthold med tilknytning til socialstyrelsen, er, at dettes virkefelt er institutioner — for-

sorgshjem m. v. — der principielt hører under amtskommunerne og er undergivet amtsrådets tilsyn.

Da klientelet på disse institutioner ofte fører en omflakkende tilværelse uden tilknytning til nogen bestemt del af landet, og adskillige bliver optaget snart på én institution snart på en tilsvarende i en anden amtskommune, synes det påkrævet at have et organ, der blandt andet kan registrere oplysninger om de enkelte klienter og videregive disse oplysninger med råd om behandling m. v. til den institution, hvor den pågældende for øjeblikket opholder sig. En væsentlig del af konsulentholdets hidtidige arbejde har da også netop bestået i registreringsvirksomhed af denne karakter.

En sådan ordning, hvorefter et centralt organ beskæftiger sig med klientelet på institutioner, der principielt ikke er undergivet socialstyrelsens tilsyn, og for hvilke visitationsbeføjelsen ligger hos den enkelte institution og amtskommunens socialudvalg, bør efter socialministeriets opfattelse beskrives i selve lovteksten.

En sådan lovbestemmelse blev i øvrigt anbefalet under drøftelserne i en arbejdsgruppe, nedsat af socialministeriet, vedrørende det fremtidige sigte med forsorgshjemmene og de private institutioner for hjemløse og lign.

Spørgsmål 117 a:

Kan der under hensyn til den tid, der er forløbet siden afgivelsen af svaret på spørgsmål 117, nu gives yderligere oplysninger vedrørende spørgsmålet om særforborgens overgang til amtsligt regie?

Svar (november 1973):

Socialministeriet er ikke gået videre i overvejelserne om den kommende decentralisering af særforborgen til amtsligt regie, da man nærer betænkelighed ved at bebyrde amtskommunerne med nye opgaver, så længe den administrative omlægning, der direkte følger af bistandsloven — herunder opbygning af socialcentre og decentralisering af ansvaret for institutioner for børn og unge og revalideringsinstitutioner — ikke er gennemført.

Derimod er det hensigten at tage spørgsmålet op efter bistandslovens gennemførelse,